

heller ikke Repræsentanter eller Bestyrelsesmedlemmer. Jeg tror nu ikke, det er et heldigt eller retfærdigt Forslag, der her foreligger. Og jeg tror, at det kun vil blive et Mindretal af Befolkningen, der vil skrive under paa denne Paastand. Sevfølgelig, de Landkommuner, der ligger langt borte fra Byerne og hverken paa den ene eller den anden Maade paavirkes af Forslaget, kommer ikke stærkt i Oprør over Lovforslaget, enten det affattes paa den ene eller den anden Maade, men det er de flere Hundrede Landkommuner, der ligger lige omkring Byer, hvis Interesser i højeste Grad paavirkes derved. Derom foreligger ogsaa fuldt gyldigt Vidnesbyrd i Bilagene Nr. 3 og 4 til Udvalgets Betænkning.

Den højtærede Indenrigsminister mente, jeg tog fejl i, at Tantiemen var beskattet en Gang. Jeg tror ikke, jeg tager fejl, jeg tror ikke, Tantiemen til Bestyrelsesmedlemmer trækkes fra, inden man fastsætter det Nettooverskud, som bliver Genstand for Beskatning. Men vi har jo den højtærede Finansminister til Stede her i Salen, maaske kan han afgive et endeligt Votum i denne Sag. Men selv om den højtærede Indenrigsminister havde Ret i, at Tantiemen trækkes fra, kan jeg ikke erkende, at Erhvervskommunen af den Grund kan faa Billighedskrav paa at faa mellemkommunal Skat af disse Folk, selv om nogle af dem har tjent nogle af deres Indtægter i Erhvervskommunen, thi det vilde være ubilligt overfor Opholdskommunen. Og i denne Forbindelse vil jeg vende tilbage til det Spørgsmaal, jeg fremdrog ved anden Behandling, om Kreditforeningsrepræsentanter, som jo ogsaa faldet ind under Lovforslaget. Tror det ærede 3die Medlem for 7de Kreds (Kristensen) eller den højtærede Indenrigsminister, at f. Eks. Repræsentanterne for Østifternes Kreditforening og flere af de andre Kreditforeninger tjener deres Penge inde i København, eller at Repræsentanterne i Jyske Landejendommens Kreditforening tjener deres Penge inde i Viborg. Nej, de har ikke Spor med den paagældende Kommune at gøre som Erhvervskommune. Deres Virksomhed ligger langt ude i Landet, og der er ikke Tale om heller, at de kan tage Hensyn til Skatten af den Indtægt, naar de bestemmer, hvor de vil bo. Det er muligt, at det, dersom man, hvad jeg jo misbilliger, skal udvide den mellemkommunale Beskatning, som der her er Tale om, da kunde være rigtigt at komme ind paa en Sondring mellem de forskellige Repræsentanter og Bestyrelsesmedlemmer, men det kan aldrig være

rigtigt og retfærdigt i den Almindelighed, det her foreslaas, at slaa fast, at alle disse Folk skal ind under den mellemkommunale Beskatning.

Indenrigsministeren (Rode): Det ærede Medlem vil stadig bygge sin Argumentation paa den Begrundelse, at der her er Tale om et alt for løst Forhold til Erhvervskommunen. Den Indtægt, Direktøren for en Virksomhed, hvor han har fast Ansættelse, har, skal erhvervsbeskattes ogsaa efter det ærede Medlems Mening, men Bestyrelsesmedlemmet, som akkurat paa samme Maade har fast Ansættelse ved Erhvervet, med Hensyn til Oppebærelse af Bestyrelsesindtægter, skulde kunne drage bort med disse Indtægter fra Erhvervskommunen. Jeg forstaar slet ikke, hvorledes det ærede Medlem kan gøre Sondringen. Finansministeren har overfor mig bekræftet Rigtigheden af, at Bestyrelsens Tantieme, naar det er Administrationsudgift, fradrages, inden Erhvervets Overskud beskattes. Der gøres ganske vist undertiden Forsøg paa Omgaaelse af saadanne Bestemmelser; det er saaledes blevet nævnt, at en Direktør gjorde hele sin Indtægt til Tantieme og derigennem forsøgte at faa den skattefri. Men Forholdet er det, at Tantiemen fradrages, inden Erhvervets Overskud beskattes.

Godskesen: Den højtærede Minister fremhævede overfor mig, at man ingenlunde i Almindelighed kunde sige, at en Kommune af en Skatteyder skulde have saa meget i Skat, som en Skatteyder koster Kommunen, idet der var mange fattige Folk, som kun kunde betale meget lidt i Skat og dog kostede Kommunen mange Penge, Folk, som der ogsaa maatte være Plads for indenfor Kommunen. Deri har den højtærede Minister ganske Ret, men dette er eet, og noget helt andet er det, vi her taler om. Her er Forholdet det, at der er Spørgsmaal om Skatteydere, som netop kan betale noget, og af hvem man helst skulde have saa meget i Skat, at det nogenlunde kunde raade Bod paa det Minus, der fremkommer ved, at saa mange daarligt stillede Borgere kun kan betale saa lidt. Nu er Forholdet det, at man allerede efter den nugældende Erhvervsbeskatning og end mere, som Forslaget tænkes at skulle blive i Fremtiden, tager saa meget fra Opholdskommunen, at den end ikke for disse Skatteydere Vedkommende, som skulde være de bedre, beholder saa meget tilbage, som svarer til, hvad en Skatteyder koster Kom-